خبر

حزب مجمع ایثارگران به مناسبت درگذشت ابوالقاسم سرحدی‌زاده

مردی از جنس کارگران و زحمتکشان

● **شرق:** به مناسبت درگذشت ابوالقاسم سرحدی‌زاده حزب مجمع ایثارگران بیانیه‌ای صادر کرده است که مشرح آن را در ادامه می‌خوانید: «بسم‌الله الرحمن الرحیم. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا. ابوالقاسم سرحدی‌زاده درگذشت! خبر کوتاه بود اما برای آنان که وی را می‌شناختند، پیش چشمانشان ناباورانه منظومه‌ای بلند از خصائل انسانی یک مرد گشوده شد. خلق نیکو، صداقت، ایثارگری، عدالت‌طلبی، ساده‌زیستی و دستگیری و حمایت از مظلومان و زحمتکشان آن‌هم نه آن‌گونه که عده‌ای تنها شعارش را سر می‌دهند؛ او را در جایگاهی ممتاز و رفیع در میان مدیران ارشد جمهوری اسلامی قرار داده است. مجاهدی نستوه که به‌عنوان یکی از اعضای اصلی حزب ملل اسلامی بهترین سال‌های جوانی‌اش را به مدت ۱۴سال برای تحقق آرمان آزادی‌خواهی و در دفاع از دین و میهن در زندان ستم‌شاهی سپری کرد. اما برگ زرین کارنامه سرحدی‌زاده آنجایی نمایان می‌شود که با منصوب‌شدن به سمت وزیر کار به‌عنوان یارویاور واقعی امام و انقلاب در حمایت از حقوق کارگران و مستضعفان که انقلاب اسلامی به فرموده بنیان‌گذار فرزانه‌اش حضرت امام خمینی (ره)، خود وامدار این قشر بوده و باید باشد، لحظه‌ای از پای ننشست و در دولت دوم مهندس میرحسین موسوی به‌گونه‌ای مردانه از حق کارگران در برابر تفسیر شورای نگهبان در آن سال‌ها که «ملزم‌کردن کارفرما به پرداخت حق بیمه کارگران کارگاه‌های کوچک زیر پنج نفر را خلاف شرع می‌دانست» دفاع کرد که زمینه شکل‌گیری نهادی در جمهوری اسلامی به نام مجمع تشخیص مصلحت نظام را فراهم آورد. امروز ما سوگوار ازدست‌دادن مردی از جنس کارگران و زحمتکشان و یکی از نمایندگان راستین و نه شعاری آنها هستیم که خود همانند آنان صبورانه در کنج عزلت ناملایمات روزگار را تاب می‌آورد. مردمانی که با افزایش فشارهای اقتصادی و تعطیلی روزافزون واحدهای تولیدی و صنعتی در کشور، روزبه‌روز سفره‌شان کوچک‌تر و کوچک‌تر می‌شود. در چنین شرایطی است که خلأ مردان بزرگی مانند سرحدی‌زاده با روحیه دینداری و انسان‌مداری بیش‌ازپیش احساس می‌شود. به‌راستی که ایثارگری و مجاهدت فی سبیل‌الله جز آرمان‌خواهی و احقاق حقوق مستضعفان و زحمتکشان جامعه اسلامی نیست. او اصلاح‌طلبی اصیل بود که هیچ‌گاه اصول اعتقادی و بنیادی‌اش را برای کسب مطامع دنیوی و پست و مقام به حراج نگذاشت. مجمع ایثارگران این مصیبت جانگداز را به همه هم‌رزمان و سختکوشان جبهه انقلاب اسلامی و مبارزین دوران ستم‌شاهی و تمامی دوستان و دوستداران آن عزیز و بالاخص به خانواده محترم و وفادار ایشان تسلیت عرض نموده و از خداوند متعال برای آن عزیز سفر کرده رحمت و مغفرت الهی و برای بازماندگان معزز صبر مسئلت می‌نماییم. راهش سبز و پر رهرو باد...».

سیدحسن خمینی:

همه باید در برابر قانون مساوی باشند

● **جماران:** حجت‌الاسلام‌والمسلمین سیدحسن خمینی، تولیت مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، در مراسم پنجاهمین سالگرد تأسیس بهشت‌زهرا(س) گفت: «همه در برابر قانون مرگ مساوی هستیم. باید این در قانون زندگی هم جاری باشد. همه در برابر قانون زندگی هم باید مساوی باشیم. اگر قرار است لطفی صورت بگیرد، اتفاقا قانون باید به نفع فقرا و غیر قدرتمندان تفسیر شود؛ به تعبیر امام، به نفع مستضعفین تفسیر شود. قانونی که وقتی به قدرت می‌رسد تیغش نمی‌برد، همان بهتر که از بیخ برداشته شود». او افزود: «واقعیت این است که دشمنان قسم‌خورده‌ای داریم. تحریم‌های بسیار ظالمانه‌ای که در کشور پدید آورده‌اند عامل فقر، پایین‌آمدن سطح درآمدها و سختی‌های شدید بر مردم شده است».

سیدحسن خمینی همچنین گفت: انسان وقتی از بهشت زهرا(س) عبور می‌کند، مانند همه آرامستان‌های دیگر، دائما باید با خودش این مسئله را مرور کند. بعضی وقت‌ها به تعبیر امام «تقارب آجال» می‌شود؛ یعنی مرگ‌ها به انسان نزدیک‌تر و ملموس‌تر می‌شود. مثل روزگار فعلی ما که کرونا می‌آید و همه را می‌گیرد. البته یکی از علل اینکه این بیماری این مقدار همه را می‌ترساند، این است که فقیر و غنی را به یک اندازه می‌کشد. اگر این بیماری مختص فقرا بود، آن‌گونه که باید جامعه جهانی را نمی‌ترساند. چون اغنیا هم از آن راه فراری ندارند، بنابراین همه با هم از آن پرهیز می‌کنند. او با بیان اینکه این روزگار شرایط خاص خودش را پیدا می‌کند، ادامه داد: روز اول عید، لحظات تحویل سال، من به حرم آمده بودم و با رئیس سازمان بهشت زهرا تماس گرفتم و دیدم آنها در همان ساعت هم مشغول کفن‌ودفن هستند. واقعا چون مرگ تعطیل‌بردار نیست، خدمات مرگ هم تعطیل‌بردار نیست؛ به‌خصوص اینکه چنین حادثه‌ای پیش می‌آید و فرازوفرودهایی پیدا می‌کند و متأسفانه الان در دوره فراز آن هستیم.

politics@sharghdaily.ir

۳۲ سال از پایان جنگ ایران و عراق گذشت

قطع‌نامه ۵۹۸ به روایت روحانی و ظریف

شرق: «با دکتر [حسن] روحانی درباره شرایط جاری و حاکم و راهکارها، در طول روز مذاکراتی کردیم. آقای روحانی به ادامه جنگ اعتقادی ندارد و تأکید بر ختم آن دارد». این را مرحوم آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در پنجم تیر ۱۳۶۷ در کتاب خاطرات خود نوشته است. حسن روحانی از سال ۶۴ فرمانده پدافند هوایی، رئیس ستاد قرارگاه خاتم‌الانبیا و از مهر آن سال رئیس ستاد پشتیبانی جنگ بود. روحانی از نزدیکان آیت‌الله و از افراد مؤثر در تصویب و صدور قطع‌نامه ۵۹۸ بود که به جنگ هشت‌ساله میان ایران و عراق به‌عنوان دو همسایه مسلمان پایان داد. او حدود ۲۵ سال بعد از این ماجرا، رئیس‌جمهور ایران شد و باز با یک تیم دیگر مذاکره با ۱+۵ را آغاز کرد که منجر به برجام شد؛ هرچند دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، با خروج از این معاهده، برجام را وارد بن‌بست کرد.

یک سال قبل از یادداشت مرحوم هاشمی‌رفسنجانی، یعنی در ۲۷ تیر ۱۳۶۶، شورای امنیت سازمان ملل قطع‌نامه ۵۹۸ را برای پایان جنگ میان ایران و عراق صادر کرده بود. قطع‌نامه‌ای که همان زمان مورد موافقت بغداد قرار گرفته بود؛ اما دو روز مانده به سالگرد صدور آن، ایران نیز آن را پذیرفت و در ۲۹ تیر ۱۳۶۷، امام خمینی (ره) پیامی درباره پذیرش قطع‌نامه ۵۹۸ منتشر کردند که ایشان در این نامه پذیرش قطع‌نامه را به نوشیدن جام زهر تشبیه کرده بودند.

قبول قطع‌نامه ۵۹۸ به روایت روحانی

سال ۹۰ سایت آفتاب، گفت‌وگویی از حسن روحانی منتشر می‌کند که در آن به ماجرای قطع‌نامه ۵۹۸ پرداخته شده است. روحانی که با تیم مذاکره‌کننده در مذاکرات قطع‌نامه ۵۹۸ در سازمان ملل شرکت می‌کرده، در این مصاحبه درباره شرایط آن روزها که منجر به پذیرش قطع‌نامه شد، گفته: «شرایط ما به گونه‌ای بود که در اواسط تیر سال ۱۳۶۷ به مرحله خاصی رسیدیم. جلسات متعددی با فرماندهان نظامی در جبهه گذاشته شد که یک جلسه بسیار مهم هم در اهواز بود. آقای هاشمی در آن جلسه به‌عنوان فرمانده جنگ و من به‌عنوان رئیس ستاد قرارگاه خاتم‌الانبیا و رئیس پدافند هوایی حضور داشتم. تا دیروقت شب آن جلسه ادامه یافت. آقای هاشمی از فرماندهان درباره نیازهای‌شان و اینکه آیا می‌خواهند جنگ را ادامه دهند یا خیر، صحبت کردند. آنها گفتند که ما می‌خواهیم جنگ را ادامه دهیم؛ ولی امکانات می‌خواهیم. آقای هاشمی گفتند که چرا نیازهای خودتان و نظرتان را صریح برای امام نمی‌نویسید؟ من نامه شما را خدمت ایشان می‌برم. نباید در امور مهم کشور تعارف کرد. آنها این نامه را نوشتند که همان نامه معروف با امضای محسن رضایی است که پخش شده و امکانات مورد نیاز را اعلام کردند. البته آن نامه تا مدت‌ها منتشر نشده بود و به‌تازگی منتشر شد».

او در ادامه این مصاحبه گفته: «بعد از آن جلسه من و آقای هاشمی به تهران برگشتیم. تصمیم آقای هاشمی این بود که اگر امام قصد پایان جنگ را داشته باشند، خودش به‌عنوان جانشین فرمانده کل قوا، آتش‌بس یا پذیرش قطع‌نامه را اعلام کند؛ زیرا امام همیشه به حضور در جبهه‌ها و ادامه جنگ تشویق می‌کردند. آقای هاشمی می‌گفت که بعد از پذیرش آتش‌بس از طرف من، امام می‌تواند من را کنار بگذارد و بگوید آقای هاشمی تخلف کرده است. من به افکار آقای هاشمی نزدیک بودم؛ اما نمی‌دانستم برای انقلاب حاضر است همه چیزش را فدا کند؛ یعنی آبرو، حیثیت و همه سوابقش را فدا کند. من با وجود اینکه پذیرش این موضوع برایم سخت بود، به او گفتم اگر امام این پیشنهاد را بپذیرند، شما کار بسیار مهمی کرده‌اید».

روحانی درباره پذیرش قطع‌نامه از سوی امام نیز می‌گوید: «روز بعد از رسیدن به تهران، آقای هاشمی این مطالب را با امام در میان گذاشتند و ظاهرا ابتدا ایشان سکوت کرده بودند و چیزی نفرموده بودند. امام ظاهرا در روز جمعه آقای هاشمی را می‌خواهند و می‌گویند پایان جنگ را خودم اعلام می‌کنم؛ زیرا اولا پیشنهاد فداکارانه آقای هاشمی، با مردانگی، شجاعت و مروت امام سازگار نبود و در ثانی اگر کسی غیر از امام این پایان جنگ را اعلام می‌کرد، کسی آن را نمی‌پذیرفت. بعد امام دستور داده بودند که تعدادی از مسئولان و نخبگان مثل فرماندهان جنگ، برخی وزرا و برخی نمایندگان مجلس، مقامات قضائی، ائمه جمعه و... را دعوت کنید نزد رئیس‌جمهور تا بنشینند و مشورت کنید که چه کاری باید انجام شود. روز شنبه آقای هاشمی موضوع را با من در میان گذاشت و دستور امام را بیان کرد. فهرستی هم از مسئولان را تهیه کرده بود، آنها را خواند و من هم نام چند نفر را به آن اضافه کردم. حدود ۴۰ نفر بودند که برای روز یکشنبه خدمت آیت‌الله خامنه‌ای دعوت شدند».

روحانی در ادامه گفته: «از اسفند سال ۱۳۶۶ برخی وزرا هم در جنگ مسئولیت داشتند. مثلا آقای مهندس موسوی به‌عنوان رئیس ستاد، آقای بهزاد نبوی به‌عنوان مسئول تدارکات جنگ و آقای خاتمی به‌عنوان مسئول تبلیغات جنگ انتخاب شده بودند. نامه اقتصادی به امام را هم ظاهرا رئیس سازمان برنامه و برخی دیگر نوشته بودند. وقتی حاج‌احمدآقا آن نامه را خواندند، جلسه آرام شد و به اعتقاد من اگر آن نامه نبود، شاید تا شب بحث ادامه می‌یافت. دلیل هم متفاوت‌بودن اطلاعات آن جمع بود. برخی از افراد در متن جنگ بودند و از همه چیز اطلاع داشتند، عده‌ای هم بیرون گود بودند و نمی‌دانستند چه خبر است. صحبت برخی ائمه جمعه و نمایندگان مجلس و حتی آقای محتشمی‌پور معلوم بود که از جبهه‌ها کاملا بی‌خبرند؛ اما بعد از قرائت نامه بحث‌ها منطقی شد و داد و فریادها از بین رفت. این جلسه تا شب ادامه یافت و در نهایت جمع پذیرفت که قطع‌نامه ۵۹۸ را کشور بپذیرد و سپس بنا شد مصوبه جلسه از سوی آیت‌الله خامنه‌ای تنظیم شود و در نامه‌ای به آقای دکتر ولایتی که آن زمان در نیویورک بودند، فرستاده شود تا به دبیرکل وقت سازمان ملل نامه داده شود که این کار انجام شد و در ساعت دو بعدازظهر روز ۲۷ تیر پذیرش قطع‌نامه و نامه معروف امام اعلام شد».

افتخار اتمام جنگ

شهریور سال ۹۴، رئیس‌جمهور در صفحه اینستاگرام خود، فیلمی از دیدار مرحوم هاشمی‌رفسنجانی با جمعی از رزمندگان را منتشر می‌کند که او از اقدام برای اتمام جنگ به‌عنوان افتخار نام می‌برد و می‌گوید: «در داخل هم هنوز کسانی الان از جنگ می‌خواهند حرف بزنند که حقیقت جنگ را نمی‌گویند. یک چیزهای دیگری برای خود می‌بافند و به تاریخ تحویل می‌دهند؛ ولی بالاخره هنوز میلیون‌ها شاهد مثل شما هست و نمی‌گذارند این حقیقت گم شود. اتفاقا اینکه می‌گویند جام زهر و من و آقای روحانی و... این جزء افتخارات ماست؛ یعنی ما این کار را کردیم که این جنگ تمام شود. بچه‌های ما مثل برگ خزان روی زمین می‌ریختند. اگر یکی از آن بمب‌هایی را که در حلبچه انداختند، در تبریز می‌انداختند، چه اتفاقی می‌افتاد؟ خود امام دو، سه ماه بعد از توقف جنگ فرمودند: آن روز جام زهر برای من تلخ بود؛ اما امروز می‌بینم خیلی شیرین شده است».

روایت روحانی از مذاکره محرمانه با صدام

روحانی نیز در مرداد سال ۹۷ در جلسه هیئت دولت، به ادامه مذاکرات مخفیانه با یکی از مقامات عراقی و از نزدیکان صدام بعد از جنگ اشاره می‌کند و می‌گوید: «شاید امروز هم همچنان خیلی‌ها از آن مذاکرات و اینکه در آنجا چه گذشت، خبر نداشته باشند. این مذاکرات زیر نظر شورای عالی امنیت ملی بود. مرتب این مذاکرات را هدایت می‌کردیم و نتیجه مذاکرات در جلسات شورای عالی امنیت ملی مورد بررسی قرار می‌گرفت».

او گفت این اقدامات بعد از جنگ در دولت مرحوم هاشمی انجام شد: «مذاکرات را در پشت پرده ادامه دادیم، تا زمانی که صدام نامه‌نگاری با ایران را شروع کرد. نامه اول صدام که آمد، در ایران برای هیچ‌کس باورکردنی نبود که این نامه از طرف صدام باشد. نامه را که به شورای عالی امنیت ملی بردیم، اولین سؤال این بود که آیا باور دارید واقعا این نامه صدام است؛ یعنی امضای پای نامه، امضای صدام است. دلایل‌مان را در شورای عالی امنیت ملی مطرح کردیم و گفتیم به نظر ما این نامه و امضای آن واقعی است. می‌توانیم تست کنیم و این تست و چک را انجام دادیم و پاسخ اولین نامه صدام را در مدت کوتاهی فرستادیم. پس از آن نامه بعدی صدام آمد که دوباره پاسخ داده شد، تا نامه آخر؛ یادتان هست که در نامه آخر، صدام قرارداد ۱۹۷۵ را قبول کرد و به آقای هاشمی نوشت که آنچه شما خواستید من پذیرفتم و قبول کردم».

ظریف و قطع‌نامه ۵۹۸

اگر به چند عکس به‌جامانده از آن سال‌ها و تیم مذاکره‌کننده دقت کنیم، در کنار حسن روحانی، علی‌اکبر ولایتی به‌عنوان رئیس تیم مذاکره‌کننده، مرحوم حسن حبیبی و سیروس ناصری، فردی حضور دارد که اکنون وزیر خارجه دولت است؛ محمدجواد ظریف. او که بعد از انتخاب حسن روحانی به‌عنوان رئیس‌جمهور در سال ۹۲ تا به امروز سکان دیپلماسی کشور را بر عهده دارد، با تجربه حضور در مذاکرات قطع‌نامه ۵۹۸، باب گفت‌وگو با سران ۱+۵ را نیز باز کرد که سرانجام آن «برجام» بود. ظریف در کتاب «آقای سفیر» که در آن خاطرات خود را بیان کرده است، روایت خود از فضای سازمان ملل در زمان جنگ را این‌گونه توصیف می‌کند:

«در دوران جنگ، ایران در سازمان ملل متحد به‌شدت منزوی شده بود. البته برخی افراد به‌طور خصوصی می‌گفتند ما دلمان با شماست، اما همان افراد حاضر نبودند در یکی از سالن‌ها یا راهروها به همراه ما چایی بنوشند. ما در طول مذاکرات جنگ، تنها با چند نفر می‌توانستیم صحبت کنیم. دیگران یا علاقه‌ای نداشتند یا می‌ترسیدند با ما صحبت کنند. گروهی از آنها دیپلمات‌های کشورهای عربی و گروهی دیگر دیپلمات‌های کشورهای غربی بودند. خاطرم هست زمانی که راجع به قطع‌نامه‌ها مذاکره می‌شد، می‌خواستم در مورد بحث بمب‌های شیمیایی با رئیس شورای امنیت ملاقات کنم. ایشان سفیر فرانسه بودند و به بنده گفتند که اجازه ندارم با شما صحبت کنم. به همین سادگی. البته او سفیر کاردان و دیپلمات خوبی نبود، وگرنه این‌گونه عمل نمی‌کرد. در واقع می‌خواهم بگویم که انزوای ما تا این حد شدید بود. البته در مذاکرات مربوط به قطع‌نامه ۵۹۸، جو شورا کمی عوض شده بود، اما هنوز در طول این مذاکرات، مخصوصا بعد از تصویب قطع‌نامه تا پذیرش آن توسط ایران، واقعا تعداد بسیار محدودی با ما صحبت می‌کردند».

ظریف در این کتاب درباره چگونگی شروع بحث قطع‌نامه ۵۹۸ گفته: «فکر می‌کنم آنچه باعث شروع بحث قطع‌نامه ۵۹۸ شد، فتح فاو و نگرانی از سقوط عراق بود. ما فاو و مجنون را از دست دادیم و عراقی‌ها وارد خاک ایران شدند. قطع‌نامه ۵۹۸ در یکی از بندهایش دستور به آتش‌بس فوری و عقب‌نشینی بدون تأخیر می‌دهد. زمانی که آتش‌بس را پذیرفتیم، عقب‌نشینی از خواست عراق به خواست ایران تبدیل شده بود. در زمان پذیرش ۵۹۸، عراق می‌خواست مذاکره کند، اما ما خواستار آتش‌بس فوری بودیم. دیدگاه ما از نظر عملیاتی، در زمان مذاکرات قبل از تصویب ۵۹۸، مبتنی بر ادامه جنگ بود. از نظر سیاسی نیز یک دیدگاه این بود که باید با شورای امنیت برخورد کرد و همان روش را ادامه داد. دیدگاه دیگر نیز بر تلطیف‌کردن فضا تأکید داشت؛ چراکه احساس می‌شد شورای امنیت به سمت تحریم ایران پیش می‌رود. به همین خاطر گروهی در بخش بین‌الملل وزارت خارجه ایران، معتقد به نوعی از بازیگری بین‌المللی بودند که در آن نقش فعال‌تری ایفا کنیم؛ یعنی خواستار این بودند که ما از حالت قهر با شورای امنیت خارج شویم. گروهی نیز در وزارت خارجه و بیرون از آن، این روند را قبول نداشتند. بالاخره تصمیم وزارت خارجه با همراهی حضرت امام این بود که ما استراتژی خاصی را در پیش گیریم و آن را ادامه دهیم تا از تحریم ایران جلوگیری کنیم».

محمدجواد ظریف، روند کار را نیز این‌گونه تعریف می‌کند: «... پس از مدتی آقای دکتر جواد لاریجانی مسئولیت مذاکرات را بر عهده گرفتند. روش ایشان در مذاکرات، روشی تأخیری بود. در این راستا از انواع ابزارها استفاده کردیم، ازجمله اینکه دبیرکل را تشویق کردیم یک طرح اجرائی برای قطع‌نامه ۵۹۸ بنویسد؛ با این توجیه که این قطع‌نامه مبهم و نامفهوم است. قطع‌نامه در جولای ۱۹۸۷ یعنی ۱۳۶۶ به تصویب رسید و طرح اجرائی دبیرکل در اکتبر ۱۹۸۷ یا آبان ۱۳۶۶-یعنی شش ماه بعد- آماده شد. ما طرح اجرائی را پذیرفتیم و خواستار شروع آن شدیم؛ چراکه به دیدگاه‌های جمهوری اسلامی ایران نزدیک بود. در حالی که عراق می‌گفت تا زمانی که ایران قطع‌نامه ۵۹۸ را نپذیرد، برای ما قابل قبول نیست».

در همان زمان که او در رده بعد از سفرا، مذاکره را انجام می‌داده، با هماهنگی بیانیه‌ای را می‌نویسد که تلویحا عنوان می‌کند ایران قطع‌نامه را پذیرفته است. ظریف دراین‌باره در کتاب «آقای سفیر» گفته: «تا ساعت‌ها بعد از نیمه‌شب فکر می‌کردم و به دیکشنری مراجعه می‌کردم تا لغتی را بیابم که هم‌معنی پذیرش باشد، اما معنی حقوقی پذیرش قطع‌نامه ۵۹۸ را نیز نداشته باشد. درنهایت لغت «تانتامونت» به ذهن من رسید. این نامه در بخش بین‌الملل وزارت خارجه با نام «تانتامونت لتر» شناخته شده است».

بالاخره قطع‌نامه به سرانجام می‌رسد و ظریف به‌عنوان مشاور وزیر در امور مربوط به قطع‌نامه ۵۹۸ به تهران بازمی‌گردد تا در مذاکرات ایران و عراق شرکت کند.

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● **درمان خانگی:** بالابودن ویزیت پزشکان و گرانی دارو باعث شده بیماران به‌جای مراجعه به پزشکان به درمان‌های خانگی روی بیاورند! مراتب را جهت اطلاع مسئولان چاپ کنید تا بیشتر در جریان دارو و درمان بیماران ندار قرار بگیرند.

مصطفی پویا

● **درباره گرانی مانتو هم بنویسید:** افزایش قیمت سکه و دلار بر پارچه و مانتو هم تأثیرگذار بوده و این مسئله باعث شده مانتوفروشان مانتوها را گران‌تر از ماه‌های گذشته بفروشند. قابل توجه مسئولان مبارزه با گرانی!

آذر کاوه

● جا دارد بانک‌ها هم درباره موضوع کرونا شرایط بازپرداخت اقساط را اینترنتی کنند تا مردم مجبور نباشند به دستگاه‌های ATM و خود بانک مراجعه کنند. من هر ماه وام ازدواجم را از طریق سایت بانک ملت پرداخت می‌کردم؛ اما الان امکان پرداخت وجود ندارد. تماس گرفتم، گفتند به خاطر کرونا این شرایط را برداشته‌اند و باید حتما به دستگاه‌های ATM یا خود بانک مراجعه کنید! همه جا اعلام می‌کنند سعی کنید حتی‌الامکان کارهای‌تان را به صورت غیرحضوری انجام دهید؛ اما ظاهرا برخی بانک‌ها و مراکز شرایط غیرحضوری را قبول ندارند.

یک مخاطب

● بهتر است ستاد مقابله با کرونا فکری به حال مترو و اتوبوس‌رانی بکند. اگر خودشان ترددی در سطح شهر داشته باشند، متوجه می‌شوند که وضعیت بسیار نگران‌کننده است. اگر ماسک بزنیم؛ ولی نشود فاصله اجتماعی را رعایت کرد، فکر می‌کنید فایده‌ای دارد؟

● با اینکه از تاریخ ۲۲ تیر در تهران قرار به تعطیلی بعضی واحدها و اصناف داده شده و نامه مربوطه هم منتشر شد، بسیاری از اصنافی که در نامه ذکر شده بود، کماکان فعال هستند؛ به‌ویژه سالن‌های زیبایی که در واحدهای تجاری مسکونی فعال هستند. در همسایگی ما در مجتمع... خیابان فرشته که سالن زیبایی است، کماکان باز است و مشتری پذیرش می‌کند و هر روز خیلی هم شلوغ است. من در تاریخ ۲۴ تیر سعی کردم از طریق اتحادیه آرایشگران زنانه و اصناف پیگیری کنم که گفتند نامه‌ای هنوز به ما نرسیده و رسما به ما اعلام نشده. می‌خواستم بگویم با این وضع کنترل دولت و نهادهای نظارتی، به این زودی‌ها نمی‌توانیم کرونا را کنترل و محدود کنیم. فقط شعار می‌دهند.

۲۸ تیرماه؛ شصت و یکمین سالگرد
تاسیس بیمه البرز گرامی باد

مرکز ارتباطات مردمی: ۲۹۴۶۰
www.alborzinsurance.ir
alborzinsuranceco

بیمه البرز